

tudi dva moža, kterima je zdravnik meso izrezal in žgal. Postojniško okrajno poglavarstvo je zapovedalo po zdravnikih to reč na tanjko preiskati, da se zvé: ali je bil zares stekel ali ne, in da se nevarni nastopki, ki znajo po steklini priti, odvernejo. Pazite gospodarji! na svoje pse, posebno poletni čas, da se nesreča o pravim času odverne! pazite pa tudi na otroke, in ne pustite jih brez varha, da ne bodo nesrečni sami in vi, kar se je že dostikrat primerilo. Ne čakajte, da bi se še le po ptuji ali tudi lastni skušnji spametvali, ker takrat je že prepozno! — Na to žalostno drugo veselo: Na sv. Petra in Pavla dan je bilo pri nas slovesno podeljenje sreberne svetinje vojaku, kirasirju Auerspergskiga polka, Janezu Palčiču iz Verhnike, Loške fare, ki jo je v Ogerski vojski zaslužil. Naš mnogoljubljeni c. k. okrajni sodnik g. Košir mu je jo slovesno podelil v pričo obilne množice.

Iz Notranjiga. Ker „Novice niso samo za kmetijske, temuč tudi rokodelske in umetnijske reči, naj povedó kaj od umetnijskih stavb v naših stranéh. Južna železnica od Dunaja do Tersta je že mnogotero delo na dan spravila, in še drugo mnogotero pripravlja, s kakoršnim bo železnicam v drugih državah vredno na stran, ako ne spred stopiti utegnila. Ko sim uni dan omenil mogočne mostove pri Borovnici (Francdorf), ne smen zamolčati, da tudi še dalje, med Verhniko in Logatcam pridejo enake zidarje, desiravno v manjši meri na versto. Med drugimi, na primeru, bo most krog šestnajst sežnjev visokosti, železnico na prestopu iz nove ceste pod cesarsko hišo čez staro cesto v Raskovec naprej peljal. Krajnska sploh gorata in kamnita dežela bo sedanji obilno doveršeni umetnii dosti priložnost se skazati, pa tudi dosti blaga početke izpeljati na roko dala. Posebno pripravin kamen za take stavbe so poleg Verhnike na poti proti Stari Verhniki našli; kakih 300 kamnosekov na tistim mestu dočakujejo. — Ko sim uni pot zidanje Verhniške farne cerkve omenil, moram danes povedati, da delo res nenadama naglo napreduje. Že je poglavitni oder (grušt) na zidovji postavljen, že se tudi spodej za obok pasovi (gurti) med stenami in stebri zidajo; obok cerkve bo namreč šest štirovoglatih stebrov (fajlarjev) nosilo. Na eni strani je pač tukej g. Schöppel-*nu*, uradniku pri javnih stavbah, na drugi pa umetnimu zidarskimu mojstru Matevžu Medvedu očitna hvala za načertanje in izpeljanje krasne in prostrane cerkve dati. Ni zastonj Vodnik pel: „Um ti je dan.“ Kar umetnija narodov, kteri se od pred izobraženi kličejo, znajti in v podobi pokazati vé, to tudi bistri um Krajnea — Matevž Medved, mojster pri zidaciji kuplje stolne Ljubljanske cerkve, je kmečkiga rodu v Cerkljanski soseski na Gorenskim — za začudenje dobro izpeljati zna. De bo obok deset sežnjev široke cerkve, razun pasov, le s prosto roko brez pej izdelan, nočem omeniti; bolj se mi zvesto posnemanje bizantinske šege, ktera dalječ okrog zgleda nima, pri človeku, kteri ni nobene stavbne akademije obiskal, slave vredno delo dozdeva. Uno pot sim sploh Verhniško sosesko, nektre pa po imenu zastran vneme pri tako mogočnim delu hvalil; žal mi je, de nekterih imen še nisim pristavil, na primeru, g. Kašparja Tomšiča, očeta in sinu, g. Janeza Smuka, očeta in sinu, g. Klemenčiča, Kotnika i. t. d. Podlipski.

Iz Postojne. Dobro vé, da ljube „Novice“ rade kaj veseliga in hvalevredniga iz šolskiga obnašanja po deželi oznanite, forej vam per ti perložnosti sporočim kaj od naše šolske mladosti. Naši Postojnski

šolarčki in šolarce so imeli ni davnej novo še nikolj poprej poznano veselje. Častiti gospod Anton Potočnik, katehet in vodja naše šole, so v nekih perložnostih šolske otroke nagovorili, de bi per svojih starših kak majhen perpomoček sprosil, de bi se lepo šolsko banderice moglo omisliti. In glejte! kakor pridne čbelice so otročiči znašali vsak po svoji moči tako, de so imenovani gospod vodja gotovi bili svojiga namena. V ti reči gré Postojncam posebna hvala, ako je treba za božjo čast kaj storiti, se ne obotavljajo, ampak vsak rad po svoji moči vesel pripomore. Gospod Luka Čeferin, Idrijski podobar in obrazar je naredil lepo banderice, ktero je bilo v cerkvi 18. dan rožnika pred šolsko mašo spodobno blagoslovljeno, in drugi dan, na praznik svetiga rešnjiga telesa, so ga že šolarji pri precesii z veliko častjo nosili, na ktero so šolarce tretjiga razdeljka lep venček perdjale. — Pa še drugo nedolžno veselico so jim častiti gosp. vodja namenili. Na dan sv. Alojzija so rekli gosp. vodja po dokončani sv. maši banderice v šolo nesti, in tam so otrokam s slovesnim nagovorom zastopno in vnetno razložili podobe na bandericu, in otročiče spodbodli, nedolžno serce ohraniti, de bi bili vredni s pridnimi otroci v Kristusovo kraljestvo priti, ktero je on takim otrokam obétal. Potem so vsi g. učeniki šolskimi otročiči vred spremili banderice nazaj v cerkev, in tam je vsa šolska množica z gladkim gerlam zapela pobožno pesem sv. Alojzija, se vé da po slovensko, kteri je bil naš pridini, za slokenske pesmi vneti učenik gosp. France Wencais lepoglasen napev perdjat. Živijo taki možje, ki se neutrudeno pečajo z omiko in pametno izrejo otročičev! K.

Novičar iz mnogih krajev.

Potovanje v Galicio so cesar začasno odložili. Kralj Saksonski je bil te dni na Dunaji. — Cena soli za fabrike in obertnijske potrebe je ponižana; želje so sploh, da bi prišla tudi kuhinska sol kmalo na versto z nižji ceno. — Ministerstvo je sklep zastran poprave samostanov (kloštrov) tako dolgo odložilo, dokler ne pridejo iz Rima, kjer se sedaj ta zadeva posvetuje, navséti zastran tega. — Nekdo je ministerstvu nasvet predložil, da naj bi se k smerti obsojeni hudodelniki poprej z omitico (kloroform imenovano) omotili, da se jim smert polajša. — Z veseljem beremo, da so se v zgornji Austrii že začele majhne županije združevati; sliši se, da bo vsaka županija jenjala samosvoja biti, ki ne šteje nar manj 1200 duš, in bo zedinjena s sodedno. To je hvalevredna preuredba županij — vse drugo pa, kar svetjejo časniki, ki grejo neprenehama rakovo pot, podkopuje županijsko vstavo, v kteri nam je dogotovljena svobodna županija. Z napravo večih županij se bo vsim večim napakam v okom prišlo. — Za natis deržavniga zakonika se je dosihmal že potrebovalo okoli 60 milionov pól popirja. — Dunajska banka je razglasila, da je bilo mesca rožnika za 240 milionov in 715294 gold. bankovcev med ljudmi, tedaj za 2 miliona 800.000 gold. manj, kakor mesca majnika. — Dunajski časniki pravijo, da novi bankovci niso tako lepi, kakor stari, pa so terdniši. — Na Ogerskim se razširja goveja kuga; Dunajsko deželno poglavarstvo je izdalo nauk županijam in posestnikom, svojo živino okuženja obvarovati. — Kolodvor v Zagrebu pride 500 sežnjev zunaj mesta. — V Zagrebu se bodo izdale serbske pesmi v pripomoč českiga glediša v Pragi. — Černogorci se pripravljajo v vojsko zoper Omer pašata. — V Rimu, Napolitanskim in sploh po Laškim se mnogo bere od moritev.